

„Vil undervisningsministeren nærmere redegøre for, hvorfor han har modsat sig at følge den i finansudvalget fremsatte opfordring til gennem egentlige lovforslag at forelægge de betydelige bevillingsandragender til udbygning af videnskabelige institutioner fremfor at skaffe sig hjemmel på tillægsbevillingsloven?“

Fremme af forespørgslen vedtoges ⁴/₁₁ (F. sp. 653).

Forespørgslen foretoges ²⁶/₁₁ (F. sp. 1015).

Som ordfører for forslagsstillerne anførte *Henry Christensen* (V) til begrundelse af forespørgslen bl. a.:

„Det tilfælde, der danner baggrund for forespørgslen, vedrører to bevillinger, som den højtærede undervisningsminister har søgt finansudvalgets tilslutning til. Den ene angår opførelsen af *en ny institutbygning for matematik, fysik og kemi*, det såkaldte H. C. Ørstedsinstitut under Københavns universitet, til en anslået samlet udgift på 33,6 mill. kr. Den anden angår planerne om *et nyt zoologisk centralinstitut og museum* på Nørre Fælled med opførelse af et nyt laboratorium med studiesamling til en foreløbig samlet anslået udgift på 2,7 mill. kr., det første led af planerne, der med de efterfølgende led vil beløbe sig til i alt 23,6 mill. kr.

Nu er det ikke således, at der mellem den højtærede undervisningsminister og os er strid om, at det her drejer sig om områder, som melder sig med et betydeligt påtrængende behov i denne tid. Ikke mindst for den første af de to bevillinger gælder det, at det i centrum er et af de uddannelsesområder, vi alle erkender i så høj grad presser sig på, hvis vi skal løse en del af tidens problemer med teknisk uddannelse m. v. Der er altså ikke spørgsmål om en afgørende saglig strid mellem den højtærede undervisningsminister og os; der er først og fremmest spørgsmål om, *hvilken fremgangsmåde der her i tinget bør anvendes* over for disse meget store millionbeløb, og hvordan vi sikrer en egentlig *parlamentarisk kontrol*, sådan som jeg går ud fra vi er enige om der skal sikres.

Oppositionens opfattelse er for så vidt klart den, at sådanne millionanlægsudgifter ikke bør kunne startes på baggrund af en forhandling i finansudvalget med et større eller mindre flertals tilslutning i håbet om en senere efterbevilling på tillægsbevillingsloven. Her bør der være en egentlig *lovhjemmel*, og der er mange grunde til denne opfattelse. Jeg har [i nogle indledende bemærkninger] nævnt den afgørende grund, der ligger i forfatningens bestemmelser, men der kan nævnes yderligere en række praktiske grunde, der taler for dette synspunkt. Vi ved, at der er en række store investeringsopgaver, som presser sig på, og vi har haft anledning til at drøfte behandlingsmåden af disse nogle gange i tinget. Den højtærede